

Året Var

DHF:s FÖRTECKNING ÖVER ÅRTAL I DALARÖS HISTORIA har tagits fram med hjälp av uppgifter tagna ur litteratur som berör Dalarö, sökning via Internet och med hjälp av boende på Dalarö.

**Detta är en fördjupning
av händelsen år**

se nästa sida

1832.

Ålades fartyg att undergå karantän i Dalarö för att förhindra införandet av koleran till Sverige.

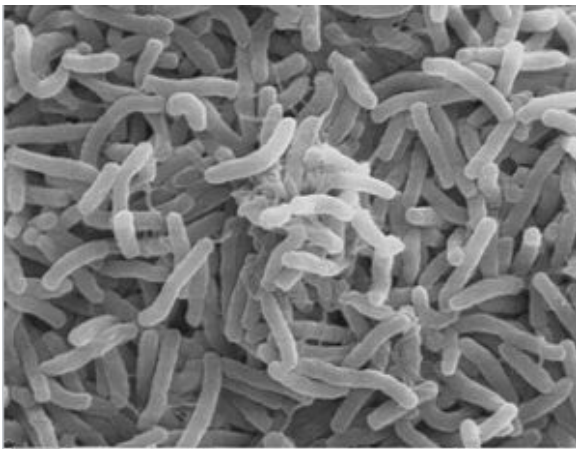
Kolera härjade i Europa första halvan av 1830-talet. England och Frankrike hade drabbats hårt redan 1831–1832 och oron var stor för att den farliga sjukdomen skulle sprida sig till Sverige med resande från kontinenten. Genom karantänsavspärningar lyckades de svenska myndigheterna hålla koleran borta från Sverige i flera år. Men 1834 gick det inte längre. Den 7 augusti 1834 meddelade Karantänskommissionen i Göteborg att kolera utbrutit i staden. Från Göteborg spreds smittan runt om i landet. Den 19 augusti kom koleran till Stockholm.

Enligt kyrkoböckerna från 1834 så avled totalt 31 personer på Dalarö varav 16 personer avled i kolera.

Kolerakyrkogården på Dalarö ligger i backen ner mot Askfatshamnen.

Kolera är en allvarlig tarmsjukdom som leder till mycket stora diarréer och svår uttorkning och åtminstone förr i tiden ett stort antal dödsfall. Det krävs en stor smittdos för att sjukdom ska uppstå. Vid epidemier finns det därför normalt många symtomfria bärare. Undernärliga människor och personer med låg halt av saltsyra i magsäcken smittas lättare. Bakterierna utsöndras med avföringen, och smittspridning sker via vatten som förorenats med avloppsvatten. Under de värsta dagarna dog 1000 människor om dagen av denna fasansfulla farsot. Trots att kistfabrikanterna arbetade dygnet runt räckte inte kistorna till. Läkarna stod maktlösa inför denna hemska sjukdom.

Man har beräknat att denna kolerasmitta dödade omkring 10 procent av Sveriges befolkning.

Kolera återkom åren 1850, 1852, 1853, 1855, 1857, 1859 och 1866.

Antalet sjukdomsfall minskade då modernare avloppssystem började byggas och allmänhygien förbättrades.